

การพัฒนาความสามารถการอ่านคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1
โดยการจัดการเรียนรู้ตามแนววิธีสอนแบบโฟนิกส์

ร่วมกับการใช้แบบฝึกการอ่าน

**Development of Prathomsuksa 1 Students' Word Reading Abilities
by Using the Phonics Method Together With Reading Exercises
as a learning management**

ปรียาพร พนาผดุงธรรม และ น้าทิพย์ งามอาจวานิชย์

มหาวิทยาลัยนเรศวร

Preeyapawn Phanaphadungtham and Namthip Ongardwanich

Naresuan University, Thailand

Corresponding Author, E-mail: preeyapawnp63@nu.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถการอ่านคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ก่อนและหลังเรียน โดยการจัดการเรียนรู้ตามแนววิธีสอนแบบโฟนิกส์ ร่วมกับการใช้แบบฝึกการอ่าน 2) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถการอ่านคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยการจัดการเรียนรู้ตามแนววิธีสอนแบบโฟนิกส์ ร่วมกับการใช้แบบฝึกการอ่าน กับคะแนนเกณฑ์ร้อยละ 75 เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านขุนห้วยแม่ต๋าน จำนวนนักเรียน 20 คน ได้มาโดยวิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เครื่องมือการวิจัย ได้แก่ 1) แบบฝึกการอ่าน เรื่อง คำที่ประสมด้วยสระประสม 2) แผนการจัดการเรียนรู้ตามแนววิธีสอนแบบโฟนิกส์ ร่วมกับการใช้แบบฝึกการอ่าน 3) แบบทดสอบความสามารถการอ่านคำ เรื่อง การอ่านออกเสียงคำที่ประสมด้วยสระประสมก่อนเรียนและหลังเรียน ดำเนินการเก็บข้อมูลตามขั้นตอนต่อไปนี้ 1) ผู้วิจัยได้ทดสอบความรู้ของกลุ่มตัวอย่างก่อนการจัดการเรียนรู้ (Pretest) โดยใช้แบบทดสอบความสามารถการอ่านคำ 2) ผู้วิจัยดำเนินการจัดการเรียนรู้โดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้ตามแนววิธีสอนแบบโฟนิกส์ ร่วมกับการใช้แบบฝึกการอ่าน เป็นระยะเวลา 3 สัปดาห์ รวมทั้งหมด 12 ชั่วโมง 3) ผู้วิจัยดำเนินการทดสอบหลังเรียนโดยใช้แบบทดสอบความสามารถการอ่านคำ แล้วตรวจให้คะแนน นำคะแนนที่รวบรวมได้ไปหาค่าทางสถิติ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าทีแบบไม่เป็นอิสระต่อกัน (t-test dependent) และสถิติทีแบบ 1 กลุ่ม (One Sample t-test)

*วันที่รับบทความ: 2 มิถุนายน 2565; วันที่แก้ไขบทความ 29 มิถุนายน 2565; วันที่ตอบรับบทความ: 2 กรกฎาคม 2565

Received: June 2, 2022; Revised: June 29, 2022; Accepted: July 2, 2022

ผลการวิจัยพบว่า

1. ความสามารถในการอ่านคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 หลังเรียน โดยการจัดการเรียนรู้ตามแนววิธีสอนแบบโฟนิกส์ ร่วมกับการใช้แบบฝึกการอ่าน สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยที่กำหนดไว้

2. ความสามารถในการอ่านคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 หลังเรียนโดยการจัดการเรียนรู้ตามแนววิธีสอนแบบโฟนิกส์ ร่วมกับการใช้แบบฝึกการอ่าน สูงกว่าเกณฑ์คะแนนร้อยละ 75 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยที่กำหนดไว้

คำสำคัญ: การอ่านคำ; แนววิธีสอนแบบโฟนิกส์; แบบฝึกการอ่าน

Abstracts

The objectives of this study were : 1) to compare word reading abilities of Prathomsuksa 1 students before and after learning by using the Phonics Method together with reading exercises as a learning management 2) to compare word reading abilities of Prathomsuksa 1 students by using the Phonics Method together with reading exercises as a learning management with 75% of the criteria scores. This study is an experimental research . The sample used in this study were 20 of Prathomsuksa 1 students, selecting by using purposive sampling method, from a classroom at Ban Khun Huay Mae Tan School. The research instruments used were: 1) word reading exercises on words with compound vowels 2) a learning management plan based on the Phonics Method together with the use of reading exercises, and 3) pre-and post-test on the ability to read words with compound vowels. The data were collected sequentially. 1) The researcher assessed students' prior knowledge by using word reading pre-test. 2) The researcher taught the students for three weeks, 12 learning hours, using a learning management plan based on the Phonics Method and reading exercises. 3) The researcher then conducted a word reading ability post-test to the students. The researchers evaluated the test and calculated statistical values based on the results. The statistics used in the data analysis included mean, percentage, standard deviation, t-test dependent, and One Sample t-test.

The results of the research revealed that:

1. the word reading abilities of Prathomsuksa 1 students after learning by using the Phonics Method together with reading exercises as a learning management was significantly higher than that of the pre-learning at the 0.05 level, which is in accordance with the established research hypothesis.

2. the word reading abilities of Prathomsuksa 1 students after learning by using the Phonics Method together with reading exercises as a learning management was significantly higher than 75% of the criteria scores at the 0.05 level, which is in accordance with the established research hypothesis.

Keywords: Word Reading; Phonics Method; Reading Exercise

บทนำ

ภาษาไทยเป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารเพื่อสร้างความเข้าใจและความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน เป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้และประสบการณ์จากแหล่งข้อมูลสารสนเทศต่าง ๆ รวมถึงนำไปใช้ในการพัฒนาอาชีพให้มีความมั่นคงทางเศรษฐกิจ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551 : 37) การมีทักษะภาษาไทยที่ดีนั้นควรเริ่มจากการเรียนรู้ตั้งแต่ระดับประถมศึกษาหรือในระยะเวลาวัยเด็กตอนกลาง (ช่วงอายุ 6-12 ปี โดยประมาณ) เพราะเป็นระยะเวลาที่เหมาะสมสำหรับเด็กในการเริ่มเล่าเรียน การอ่าน การเขียนอย่างจริงจัง (ศรีเรื่อน แก้วกั้งวาล, 2549 : 270-271) การอ่านเป็นหนึ่งในทักษะพื้นฐานทางภาษาไทยที่สำคัญที่ผู้เรียนทุกคนต้องได้รับการพัฒนาและฝึกฝน ทักษะการอ่านจำเป็นต้องได้รับการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง ต้องฝึกฝนให้เด็กจนเกิดความชำนาญ และฝึกฝนอย่างสม่ำเสมอ การสอนให้อ่านออกมีหลายวิธี ควรผสมหลายวิธีจนสามารถทำ让孩子อ่านออกเป็นคำและรู้ความหมายของคำ (สถาบันภาษาไทย, 2559 : 12) แต่ปัญหาการอ่านหนังสือไม่ออกหรืออ่านหนังสือไม่ได้ของนักเรียนยังคงเป็นปัญหาอย่างต่อเนื่องมายาวนานในระบบการศึกษาของไทย ในปี พ.ศ. 2560 จากโครงการประเมินผลนักเรียนร่วมกับนานาชาติ (Programme for International Student Assessment) ผลการประเมินพบว่าแนวโน้มการอ่านของนักเรียนไทย มีคะแนนลดลงเมื่อเทียบกับปี พ.ศ. 2553 และ 2556 (นพรดา คำชื่นวงศ์, 2562 : ออนไลน์) กมล รอดคล้าย เลขาธิการสภาการศึกษา อธิบายถึงเหตุผลที่นักเรียนไทยอ่านออกเขียนได้ลดลง สาเหตุหลักคือการปรับเปลี่ยนรูปแบบการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยในช่วงระดับประถมศึกษาจากการสอนแบบแจกลูกสะกดคำ มาเป็นการสอนแบบอ่านเป็นคำ ๆ ส่งผลให้นักเรียนไม่มีทักษะการสะกดคำ เมื่อเจอคำที่เขียนใกล้เคียงกันกับคำที่นักเรียนเคยอ่าน เจอประโยคยาว ตัวอักษรติดกัน นักเรียนจะสับสนและอ่านได้ช้ากว่าเดิม (ทีมข่าวเฉพาะกิจ, 2559 : ออนไลน์) ขณะที่เฉลิมลาภ ทองอาจ (2558 : 60-61, 72) ได้กล่าวถึงสาเหตุที่ทำให้เยาวชนส่วนหนึ่งอ่านไม่ออกและเขียนไม่ได้คือการไม่เรียงลำดับการสอนคำจากง่ายไปหายาก จากคำที่มีโครงสร้างพื้นฐานไม่ซับซ้อนไปสู่คำที่มีโครงสร้างซับซ้อนมากกว่า สร้างความสับสนแก่นักเรียน นอกจากนี้ผลการวิจัยปัญหาการอ่านและการเขียนภาษาไทยของนักเรียนไทยและนักเรียนต่างด้าวของรุ่งอรุณ โรจน์รัตนาดำรง ไชยศรี (2561 : 113) พบว่านักเรียนมีการสับสนเสียงอักษรสูง-อักษรต่ำ การสับสนพยัญชนะเสียงเดียวกันแต่ต่างรูปกัน การสับสนพยัญชนะที่มีรูปคล้ายกัน พบการสับสนระหว่างเสียงสั้น-เสียงยาวของสระ ความสับสนเสียงที่มีรูปสระคล้ายกัน และสระที่เป็นปัญหาในการเขียนซึ่งส่งผลต่อการอ่าน คือสระประสม เนื่องจากรูปสระประสมมีส่วนประกอบของรูปสระหลายส่วน สาเหตุของปัญหาผลการวิจัยเกี่ยวกับการอ่านหนังสือไม่ได้ของนักเรียนดังกล่าวสอดคล้องกับปัญหา การจัดการเรียนการสอนภาษาไทยในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ของโรงเรียนบ้านขุนห้วยแม่ต๋านในปีการศึกษา 2563 ที่ผ่านมาจนถึงปัจจุบัน จากผลการประเมินความสามารถด้านการอ่านของผู้เรียน (Reading Test : RT) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ปีการศึกษา 2562 นั้น พบว่าคะแนนด้านการอ่านรู้เรื่องและด้านการอ่านออกเสียง มีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 48.66 และ 47.12 ตามลำดับ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2563 : 1) ในขณะที่ปีการศึกษา 2563 นั้นพบว่าคะแนนด้านการอ่านรู้เรื่องและด้านการอ่านออกเสียงมี

คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 60.78 และ 58.34 ตามลำดับ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2564 : 1) แสดงให้เห็นว่าคะแนนเฉลี่ยไม่เป็นไปตามเกณฑ์ที่โรงเรียนตั้งเป้าหมายเอาไว้ที่ร้อยละ 80 จากการสังเกตการทดสอบอ่านคำและอ่านเรื่องในแบบทดสอบของนักเรียนนั้น พบว่านักเรียนมักจำรูปและเสียงของสระไม่ได้ หรือมีความสับสนเกี่ยวกับรูปและเสียงสระ โดยเฉพาะสระประสม ทำให้นักเรียนอ่านคำได้ไม่ถูกต้อง ส่งผลให้นักเรียนไม่สามารถอ่านข้อสอบในส่วนที่ต้องใช้ทักษะการอ่านในระดับที่สูงขึ้นไปอย่างการอ่านจับใจความได้

วิธีการจัดการเรียนการสอนที่สามารถแก้ปัญหาหรือพัฒนาทักษะการอ่านคำภาษาไทยตั้งแต่ระดับพื้นฐานนั้นมีหลากหลายวิธี วิธีการสอนแบบโฟนิกส์นั้นเป็นกลยุทธ์การสอนที่ช่วยให้เด็กเรียนรู้เสียงของภาษา เสียงของภาษาสอดคล้องกับตัวอักษรอย่างไร และจะนำความรู้เรื่องนี้มาใช้ในการถอดรหัสคำอย่างไร (Jones & Deterding, 2007 : 1) เป็นวิธีสำคัญในการฝึกฝนกลไกการอ่านให้เชี่ยวชาญ (William, 2006 : 1) และเป็นการแสดงความสัมพันธ์ในการถอดรหัสการเรียนรู้เพื่อนำไปสู่การอ่านเขียนสะกดคำ เข้าใจความหมายของคำ และสามารถนำมาประยุกต์ใช้กับเนื้อหาการอ่านได้หลากหลาย (รุ่งอรุณ โรจนรัตน์ดำรงไชยศรี, 2561 : 9) วิธีการสอนแบบโฟนิกส์จึงเป็นวิธีการหนึ่งที่เหมาะสมสำหรับการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงคำของนักเรียนในระดับชั้นประถมศึกษา เพราะเป็นการสอนอ่านคำตั้งแต่ระดับพื้นฐานที่สุดคือการฝึกออกเสียงตัวอักษรแล้วจึงต่อยอดเป็นการประสมเป็นคำต่าง ๆ นอกจากวิธีสอนอ่านแล้ว สื่อการเรียนรู้เป็นเครื่องมือที่ช่วยสนับสนุนการจัดการกระบวนการเรียนรู้ให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551 : 37) แบบฝึก คือ สื่อการเรียนการสอนที่สร้างขึ้นเพื่อพัฒนาและเสริมสร้างทักษะต่าง ๆ ให้แก่ผู้เรียน สามารถนำความรู้ไปใช้ได้ถูกต้อง และผู้เรียนเรียนรู้จากการกระทำจริงจึงทำให้จดจำสิ่งที่เรียนได้ดียิ่งขึ้น เป็นเครื่องมือที่ช่วยให้เกิดการเรียนรู้ เกิดแรงจูงใจและสามารถตรวจสอบผลการเรียนทำให้ทราบความก้าวหน้าและข้อบกพร่องอันส่งผลต่อทัศนคติและประสิทธิภาพในการเรียนรู้ได้อย่างดี (ชนิษฐา แสงภักดี, 2540 อ้างใน สมพงษ์ ศรีพยาด, 2553 : 5)

ข้อมูลที่กล่าวมาข้างต้นแสดงให้เห็นว่าปัญหาการอ่านคำไม่ได้ เป็นปัญหาที่ต้องได้รับการแก้ไขอย่างเร่งด่วน การแก้ไขสาเหตุของปัญหานี้ควรเป็นการจัดการเรียนการสอนด้วยวิธีการที่ช่วยให้นักเรียนรู้จักเสียงตัวอักษรที่ต้องอ่าน สามารถประสมเป็นคำ และอ่านออกมาได้ และมีกระบวนการที่ช่วยให้นักเรียนเกิดการเชื่อมโยงเรื่องการประสมคำในคำที่พบเห็นใหม่ ๆ ได้ เพื่อให้อ่านคำได้หลากหลาย และใช้สื่อการเรียนรู้ที่ช่วยให้ผู้เรียนได้ทบทวนเนื้อหาที่เรียน และได้ฝึกฝนซ้ำ ๆ เนื่องจากทักษะการอ่านเป็นทักษะที่ต้องได้รับการฝึกฝนซ้ำอย่างต่อเนื่อง จากเหตุผลดังกล่าวผู้วิจัยจึงสนใจพัฒนาความสามารถการอ่านคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยการจัดการเรียนรู้ตามแนววิธีการสอนแบบโฟนิกส์ ร่วมกับการใช้แบบฝึกการอ่าน

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถการอ่านคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ก่อนและหลังเรียน โดยการจัดการเรียนรู้ตามแนววิธีสอนแบบโฟนิกส์ ร่วมกับการใช้แบบฝึกการอ่าน
2. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถการอ่านคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยการจัดการเรียนรู้ตามแนววิธีสอนแบบโฟนิกส์ ร่วมกับการใช้แบบฝึกการอ่าน กับคะแนนเกณฑ์ร้อยละ 75

ระเบียบวิธีวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านขุนห้วยแม่ต๋าน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตาก เขต 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564

1.2 กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านขุนห้วยแม่ต๋าน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตาก เขต 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 1 ห้องเรียน จำนวนนักเรียน 20 คน ได้มาโดยวิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

2. เครื่องมือการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบฝึกการอ่าน เรื่อง คำที่ประสมด้วยสระประสม แผนการจัดการเรียนรู้ตามแนววิธีสอนแบบโฟนิกส์ ร่วมกับการใช้แบบฝึกการอ่าน และแบบทดสอบความสามารถการอ่านคำ เรื่อง การอ่านออกเสียงคำที่ประสมด้วยสระประสมก่อนเรียนและหลังเรียน

2.1 แบบฝึกการอ่าน เรื่อง คำที่ประสมด้วยสระประสม

มีขั้นตอนการพัฒนาแบบฝึกการอ่าน เรื่อง คำที่ประสมด้วยสระประสม ดังนี้

- 1) ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1
- 2) วิเคราะห์เนื้อหาการเรียนรู้ภาษาไทยและผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง
- 3) กำหนดคำศัพท์ที่ต้องการฝึกอ่าน ที่ประสมด้วยสระประสม รวมเป็นคำศัพท์ฝึกอ่านจำนวน 100 คำ การกำหนดคำศัพท์นั้น ผู้วิจัยเลือกคำที่สอดคล้องกับในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน และที่ระบุในหนังสือเรียนภาษาไทยและหนังสือเรียนในกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1
- 4) นำคำที่ผ่านการคัดเลือกมาจัดประเภท โดยแยกเป็นกลุ่มตามสระได้ดังนี้ คำที่ประสมด้วยสระเอือ คำที่ประสมด้วยสระเอือะ คำที่ประสมด้วยสระเอือย คำที่ประสมด้วยสระเอือยะ คำที่ประสมด้วยสระอัว และคำที่ประสมด้วยสระอัวะ แล้วนำคำดังกล่าวมาเป็นแนวทางในการสร้างแบบฝึกการอ่านต่อไป
- 5) ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบฝึก
- 6) กำหนดจุดมุ่งหมายของแบบฝึกการอ่าน เพื่อเป็นแนวทางในการกำหนดเรื่อง และเป็นแนวทางในการสร้างแบบทดสอบ

7) กำหนดเรื่องที่จะนำมาใช้สร้างแบบฝึกการอ่าน

8) นำคำและเนื้อหาการเรียนรู้ที่ได้วิเคราะห์มาสร้างแบบฝึก ประกอบด้วย คำชี้แจงการใช้แบบฝึก จุดประสงค์การเรียนรู้ และแบบฝึกอ่านคำที่ประสมด้วยสระประสม แบ่งเป็นเนื้อหาย่อย จำนวน 6 หน่วย โดยจะจัดทำแยกตามสระ

9) หลังจากสร้างแบบฝึกการอ่านแล้ว พิจารณาหาจุดบกพร่องและแก้ไขทางด้านความถูกต้องของเนื้อหา ภาษา ความน่าสนใจ และความเหมาะสมของเนื้อหาต่อวัยและการเรียนรู้ของผู้เรียน

10) นำแบบฝึกการอ่านที่สร้างขึ้นไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหาและมาปรับปรุงแก้ไข

11) นำแบบฝึกการอ่านที่ผ่านการแก้ไขปรับปรุงแล้วเสนอผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน คือ ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาไทย และผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดและประเมินผล ตรวจสอบความตรงตามเนื้อหา (Content Validity) ภาษาและความเหมาะสมของคำเพื่อให้ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะ แล้วนำผลการพิจารณาหาค่าเฉลี่ย โดยใช้เกณฑ์การให้คะแนนตามแบบประเมินของลิเคิร์ต (Likert) เป็นมาตรประเมินค่า (Rating Scale) ซึ่งแบ่งเป็น 5 ระดับ (บุญชม ศรีสะอาด, 2553 : 121) โดยพิจารณาระดับความเหมาะสมในภาพรวมของผู้เชี่ยวชาญ วิเคราะห์ข้อมูลด้วยการหาค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ซึ่งเกณฑ์ขั้นต่ำในการพิจารณาว่าแบบฝึกการอ่านมีความเหมาะสมต้องมีค่าเฉลี่ย (\bar{x}) ตั้งแต่ 3.51 ขึ้นไป และหาค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ไม่เกิน 1.00 ผลการพิจารณาความเหมาะสมจากผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน มีดังนี้

แบบฝึกการอ่าน หน่วยที่ 1 สระ เอื้อ และแบบฝึกการอ่าน หน่วยที่ 2 สระ เอื้อเอ ภาพรวมมีความเหมาะสมของแบบฝึกการอ่านอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย (\bar{x}) เท่ากับ 4.53 มีค่า ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.41 แสดงว่าแบบฝึกการอ่านมีความเหมาะสมดีมาก

แบบฝึกการอ่าน หน่วยที่ 3 สระ เอื้อเอ ภาพรวมมีความเหมาะสมของแบบฝึกการอ่านอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย (\bar{x}) เท่ากับ 4.51 มีค่า ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.45 แสดงว่าแบบฝึกการอ่านมีความเหมาะสมดีมาก

แบบฝึกการอ่าน หน่วยที่ 4 สระ เอื้อเอ และแบบฝึกการอ่าน หน่วยที่ 5 สระ เอื้อเอ ภาพรวมมีความเหมาะสมของแบบฝึกการอ่านอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย (\bar{x}) เท่ากับ 4.55 มีค่า ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.43 แสดงว่าแบบฝึกการอ่านมีความเหมาะสมดีมาก

แบบฝึกการอ่าน หน่วยที่ 6 สระ เอื้อเอ ภาพรวมมีความเหมาะสมของแบบฝึกการอ่านอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย (\bar{x}) เท่ากับ 4.56 มีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.45 แสดงว่าแบบฝึกการอ่านมีความเหมาะสมดีมาก

12) นำแบบฝึกการอ่านซึ่งได้รับการตรวจสอบแล้วตามขั้นตอนข้อ 11 มาแก้ไขปรับปรุง

13) สุ่มแบบฝึกการอ่าน จำนวน 3 หน่วย ไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 โรงเรียนบ้านสุขสำราญ จังหวัดกำแพงเพชร ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างแล้วนำข้อบกพร่องที่พบมาปรับปรุงแก้ไข

13) ผู้วิจัยนำแบบฝึกการอ่านที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ในภาคเรียนที่ 2 โรงเรียนบ้านขุนห้วยแม่ต๋าน กลุ่มโรงเรียนโมกษละจำนวน 20 คน

2.2 แผนการจัดการเรียนรู้ตามแนววิธีสอนแบบโฟนิกส์ ร่วมกับการใช้แบบฝึกการอ่าน

มีขั้นตอนการพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ตามแนววิธีสอนแบบโฟนิกส์ ร่วมกับการใช้แบบฝึกการอ่าน ดังนี้

1) ศึกษาหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 (จากหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551)

2) ศึกษาหลักการสอน ตามแนววิธีสอนแบบโฟนิกส์ และหลักการสอนโดยใช้แบบฝึก

3) วิเคราะห์เนื้อหาและผลการเรียนรู้ที่คาดหวังรายปีจากสาระการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยเพื่อเขียนผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

4) สุ่มคำที่ประสมด้วยสระประสมที่เป็นคำพื้นฐานที่นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ควรอ่านได้ จากบัญชีคำพื้นฐานชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จากหนังสือเรียนภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และจากหนังสือเรียนในกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นของชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 แล้วรวบรวมคำมาจำนวน 100 คำ

5) นำคำที่ผ่านการคัดเลือกมาจัดประเภท โดยแยกเป็นกลุ่มตามสระ แล้วนำคำดังกล่าวมาเป็นแนวทางในการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้

6) นำคำที่ได้จากการสำรวจมาใช้ประกอบการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ตามแนววิธีสอนแบบโฟนิกส์ ร่วมกับการใช้แบบฝึกอ่าน เรื่อง คำที่ประสมด้วยสระประสม สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

7) เขียนแผนการจัดการเรียนรู้ตามแนววิธีสอนแบบโฟนิกส์ ร่วมกับการใช้แบบฝึกการอ่าน เรื่อง คำที่ประสมด้วยสระประสม สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 6 แผน ใช้สอนแผนละ 2 ชั่วโมง

8) นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้นเสนออาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระตรวจสอบความถูกต้องของ และความเหมาะสมของเนื้อหา กิจกรรมการเรียนรู้ สื่อการเรียนรู้ การวัดและประเมินผล แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำ

9) นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน เพื่อตรวจสอบความถูกต้อง ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา แล้วนำผลการพิจารณาหาค่าเฉลี่ย โดยใช้เกณฑ์การให้คะแนนตามแบบประเมินของลิเคิร์ต (Likert) เป็นมาตรประเมินค่า (Rating Scale) ซึ่งแบ่งเป็น 5 ระดับ ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2553 : 121) โดยพิจารณาระดับความเหมาะสมในภาพรวมของผู้เชี่ยวชาญ วิเคราะห์ข้อมูลด้วย

การหาค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ซึ่งเกณฑ์ขั้นต่ำในการพิจารณาว่าแผนการจัดการเรียนรู้มีความเหมาะสมต้องมีค่าเฉลี่ย (\bar{x}) ตั้งแต่ 3.51 ขึ้นไป และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ไม่เกิน 1.00 ผลการพิจารณาความเหมาะสมจากผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน มีดังนี้

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง สระ เออ ภาพรวมมีความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ที่อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย (\bar{x}) เท่ากับ 4.73 มีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.49 แสดงว่าแผนการจัดการเรียนรู้มีความเหมาะสมดีมาก

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง สระ เออะ แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง สระ เอีย และแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 เรื่อง สระ เอียะ ภาพรวมมีความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ที่อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย (\bar{x}) เท่ากับ 4.75 มีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.50 แสดงว่าแผนการจัดการเรียนรู้มีความเหมาะสมดีมาก

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 เรื่อง สระ ัว ภาพรวมมีความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ที่อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย (\bar{x}) เท่ากับ 4.74 มีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.53 แสดงว่าแผนการจัดการเรียนรู้มีความเหมาะสมดีมาก

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6 เรื่อง สระ ัวะ ภาพรวมมีความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ที่อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย (\bar{x}) เท่ากับ 4.72 มีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 0.57 แสดงว่าแผนการจัดการเรียนรู้มีความเหมาะสมดีมาก

10) ปรับปรุงแก้ไขแผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้น ในส่วนที่บกพร่องตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

11) สุ่มแผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 3 แผน ไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 โรงเรียนบ้านสุขสำราญ จังหวัดกำแพงเพชร ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง แล้วนำข้อบกพร่องที่พบมาปรับปรุงแก้ไข

12) นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ปรับปรุงแก้ไขแล้ว ไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง

2.3 แบบทดสอบความสามารถการอ่านคำ เรื่อง การอ่านออกเสียงคำที่ประสมด้วยสระประสมก่อนเรียนและหลังเรียน

เป็นแบบอ่านออกเสียงคำ จำนวน 40 ข้อ ใช้ทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน มีขั้นตอนการพัฒนาแบบทดสอบความสามารถการอ่านคำ เรื่อง การอ่านออกเสียงคำที่ประสมด้วยสระประสม ดังนี้

1) ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระ การเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

2) ศึกษาทฤษฎี หลักการวัดและประเมินผลทักษะพิสัย และศึกษาวิธีการสร้างแบบทดสอบความสามารถการอ่านออกเสียงคำ จากเอกสารที่เกี่ยวข้อง

- 3) วิเคราะห์เนื้อหา จุดประสงค์การเรียนรู้จากแผนการจัดการเรียนการสอน เพื่อสร้างตารางวิเคราะห์ข้อสอบ
- 4) สร้างตารางวิเคราะห์ข้อสอบโดยศึกษาจากเนื้อหาและผลการเรียนรู้ที่คาดหวังทั้ง 6 หน่วย ซึ่งข้อทดสอบสอดคล้องกับผลการเรียนรู้และครอบคลุมเนื้อหาในแบบฝึกการอ่านและแผนการเรียนรู้ที่กำหนดไว้
- 5) สร้างแบบทดสอบความสามารถการอ่านคำฉบับร่าง เป็นแบบทดสอบการอ่านออกเสียงคำ ให้ครอบคลุมจุดประสงค์การเรียนรู้ของบทเรียน จำนวน 1 ฉบับ รวม 60 ข้อ พร้อมเกณฑ์การประเมิน
- 6) เสนอแบบทดสอบความสามารถการอ่านคำให้อาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระ ตรวจสอบความถูกต้องของภาษาและเนื้อหา แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำ
- 7) นำแบบทดสอบที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วเสนอผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่านที่มีความเชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาไทย และผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดและประเมินผลการศึกษา ตรวจสอบความตรงตามเนื้อหา ความสอดคล้องของแบบทดสอบกับวัตถุประสงค์การเรียนรู้ เพื่อหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC : Index of Item Objective Congruence) นำข้อมูลมาวิเคราะห์หาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) โดยข้อสอบต้องมีค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไป แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไข ซึ่งจากการคำนวณหาค่า IOC (Index of Item Objective Congruence) จากคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน ได้ค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบทดสอบต่ำสุดเท่ากับ 0.60 สูงสุดเท่ากับ 1.00
- 8) นำแบบทดสอบที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้กับนักเรียนที่เคยเรียนเนื้อหาขึ้นมาแล้ว ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 25 คน ซึ่งเป็นนักเรียนโรงเรียนบ้านขุนห้วยแม่ต๋าน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง
- 9) ตรวจสอบคำตอบแบบทดสอบที่อ่านออกเสียงได้ถูกต้อง โดยในแต่ละข้อถ้าอ่านถูกต้อง 1 คะแนน ถ้าอ่านผิดได้ 0 คะแนน
- 10) จากนั้นนำผลการวิเคราะห์หาคุณภาพของแบบทดสอบความสามารถการอ่านคำ ดังนี้
 - 1) นำผลการทดสอบมาวิเคราะห์รายข้อ หาความยากง่าย (p) พิจารณาเกณฑ์คัดเลือกข้อสอบที่มีค่าความยากระหว่าง 0.2 - 0.8 ซึ่งได้ค่าความยากง่าย (p) ของแบบทดสอบอยู่ระหว่าง 0.24 - 0.80
 - 2) หาค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบความสามารถการอ่านคำ โดยวิธีการของ เบรนนอน (Brennan) พิจารณาเกณฑ์ในการเลือกที่มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไป ซึ่งได้ค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบอยู่ระหว่าง 0.40 - 0.74
 - 3) จากนั้นคัดข้อสอบที่อยู่ในเกณฑ์ เพื่อใช้เป็นแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน ที่สมบูรณ์ จำนวน 40 ข้อ หาค่าความเชื่อมั่น โดยมาวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นแบบทดสอบทั้งฉบับ โดยใช้วิธีการของ Kuder-Richardson คำนวณด้วยสูตร KR-20 ซึ่งได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.94

11) นำแบบทดสอบความสามารถการอ่านคำ มาจัดพิมพ์แบบทดสอบเป็นฉบับสมบูรณ์ เพื่อนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลดังนี้

3.1 ขั้นก่อนการจัดการเรียนรู้ ผู้วิจัยได้ทดสอบความรู้ก่อนการจัดการเรียนรู้ (Pretest) โดยการใช้แบบทดสอบความสามารถการอ่านคำ เรื่อง การอ่านคำที่ประสมด้วยสระประสม จำนวน 40 ข้อ ใช้เวลา 1 ชั่วโมง

3.2 ขั้นจัดการเรียนรู้ ผู้วิจัยดำเนินการจัดการเรียนรู้ด้วยตนเอง ควบคู่กับการใช้แผนการจัดการเรียนรู้ตามแนววิธีสอนแบบโฟนิกส์ ร่วมกับการใช้แบบฝึกการอ่าน เรื่อง คำที่ประสมด้วยสระประสม เริ่มทดลองในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 ทดลองสัปดาห์ละ 4 ชั่วโมง เป็นระยะเวลา 3 สัปดาห์ รวมทั้งหมด 12 ชั่วโมง โดยมีขั้นตอนดังนี้

1. ขั้นเตรียม ครูชี้แจงจุดประสงค์การเรียนรู้ และอธิบายรูปแบบการเรียนรู้ตามแนววิธีสอนแบบโฟนิกส์ ร่วมกับการใช้แบบฝึกการอ่าน เรื่อง คำที่ประสมด้วยสระประสม สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

2. ขั้นจัดการเรียนรู้ จัดการเรียนรู้โดยใช้การจัดการเรียนรู้ตามแนววิธีสอนแบบโฟนิกส์ ร่วมกับการใช้แบบฝึกการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

3.3 ขั้นหลังการจัดการเรียนรู้ ผู้วิจัยดำเนินการทดสอบหลังเรียนโดยใช้แบบทดสอบการอ่าน 1 ชุด เป็นแบบทดสอบการอ่านออกเสียงคำ จำนวน 40 ข้อ โดยใช้เวลา 1 ชั่วโมง แล้วจึงตรวจให้คะแนน นำคะแนนที่รวบรวมได้ไปหาค่าทางสถิติ โดยนำคะแนนที่ได้จากการทดสอบก่อนเรียนมาเปรียบเทียบกับคะแนนทดสอบหลังเรียน และนำคะแนนการทดสอบหลังเรียนมาเปรียบเทียบกับคะแนนเกณฑ์ร้อยละ 75 โดยใช้แบบทดสอบความสามารถการอ่านชุดเดียวกันแต่สลับข้อคำถาม

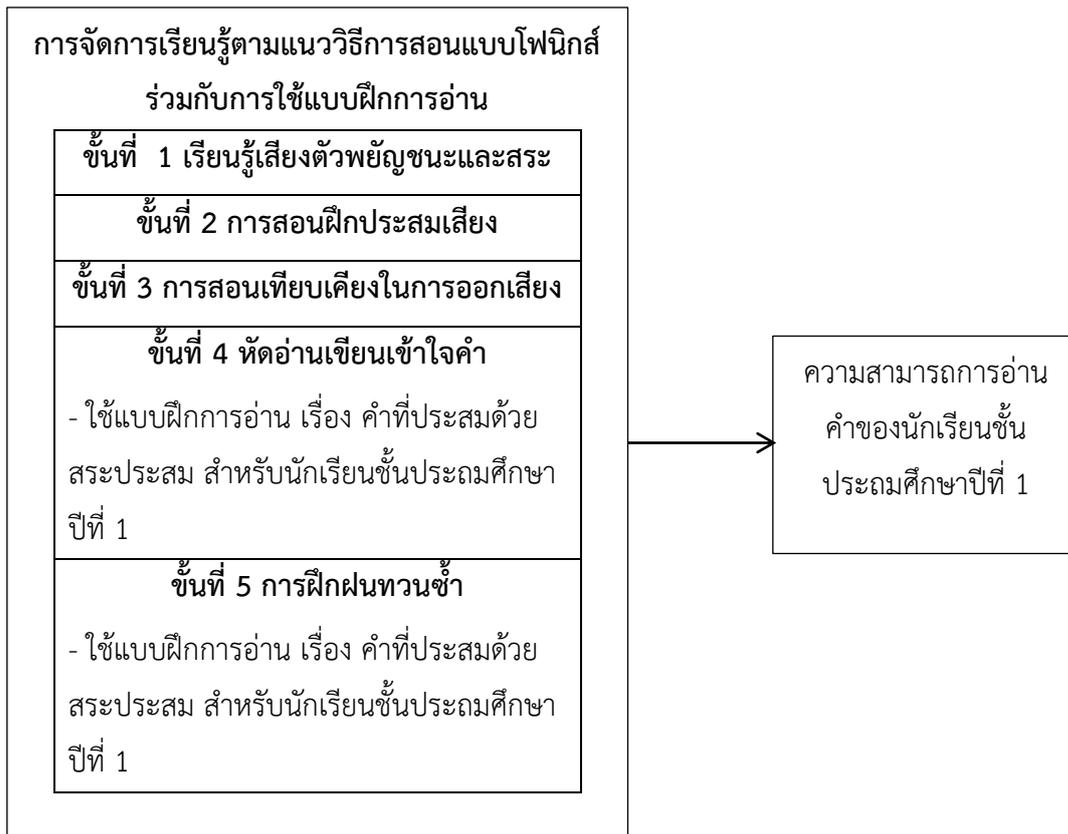
4. การวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 การเปรียบเทียบคะแนนที่ได้จากการทดสอบของนักเรียนก่อนและหลังเรียนโดยการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนแบบโฟนิกส์ ร่วมกับการใช้แบบฝึกอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มาเปรียบเทียบกับความแตกต่าง โดยหาค่าเฉลี่ย (\bar{x}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย 2 ค่าที่ไม่เป็นอิสระต่อกัน (Dependent Samples t-test)

4.2 การเปรียบเทียบคะแนนที่ได้จากการทดสอบหลังเรียนโดยการจัดการเรียนรู้ตามแนวการสอนแบบโฟนิกส์ ร่วมกับการใช้แบบฝึก ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มาเปรียบเทียบกับคะแนนเกณฑ์ร้อยละ 75 โดยใช้ One Sample t- test

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ผู้วิจัยได้ศึกษาและบูรณาการทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในเรื่องการจัดการเรียนรู้ตามแนววิธีสอนแบบโฟนิกส์ ร่วมกับการใช้แบบฝึกการอ่าน เพื่อพัฒนาความสามารถการอ่านคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ผู้วิจัยจึงได้กำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัย ดังนี้

แผนภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาความสามารถการอ่านคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยการจัดการเรียนรู้ตามแนววิธีสอนแบบโฟนิกส์ ร่วมกับการใช้แบบฝึกการอ่าน พบว่า

1. ความสามารถในการอ่านคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 หลังเรียน โดยการจัดการเรียนรู้ตามแนววิธีสอนแบบโฟนิกส์ ร่วมกับการใช้แบบฝึกการอ่าน สูงกว่าก่อนเรียน พบว่า นักเรียนได้คะแนนความสามารถการอ่านคำ หลังเรียนโดยการจัดการเรียนรู้ตามแนววิธีสอนแบบโฟนิกส์ ร่วมกับการใช้แบบฝึกการอ่าน สูงกว่าคะแนนก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้

ตารางที่ 1 แสดงการเปรียบเทียบความสามารถการอ่านคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ก่อนและหลังเรียน โดยการจัดการเรียนรู้ตามแนววิธีสอนแบบโฟนิกส์ ร่วมกับการใช้แบบฝึกการอ่าน

การทดสอบ	N	คะแนน เต็ม	\bar{x}	S.D.	\bar{D}	S.D. _D	t	Sig.(2-tailed)
ก่อนเรียน	20	40	1.85	3.33	30.85	3.47	39.78*	0.0000
หลังเรียน	20	40	32.70	2.43				

* มีนัยความสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 1 พบว่า คะแนนความสามารถการอ่านคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยการจัดการเรียนรู้ตามแนววิธีสอนแบบโฟนิกส์ ร่วมกับการใช้แบบฝึกการอ่าน ซึ่งวัดจากแบบทดสอบแบบอัตนัยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ โดยค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามารถการอ่านคำของนักเรียนหลังเรียนมีค่าเฉลี่ย (\bar{x}) 32.70 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) 2.43 ซึ่งสูงกว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามารถการอ่านคำของนักเรียนก่อนเรียนซึ่งมีค่าเฉลี่ย (\bar{x}) 1.85 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) 3.33 และมีค่าเฉลี่ยเพิ่ม 30.85

2. ความสามารถในการอ่านคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 หลังเรียนโดยการจัดการเรียนรู้ตามแนววิธีสอนแบบโฟนิกส์ ร่วมกับการใช้แบบฝึกการอ่าน พบว่า คะแนนความสามารถการอ่านคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 หลังเรียนโดยการจัดการเรียนรู้ตามแนววิธีสอนแบบโฟนิกส์ ร่วมกับการใช้แบบฝึกการอ่าน สูงกว่าเกณฑ์คะแนนร้อยละ 75 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้

ตารางที่ 2 แสดงผลการวิเคราะห์ความสามารถการอ่านคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 กับคะแนนเกณฑ์ร้อยละ 75

การทดสอบ	N	คะแนน เต็ม	คะแนน เกณฑ์	\bar{x}	S.D.	% of Mean	t	Sig.(2-tailed)
หลังเรียน	20	40	30	32.70	2.43	81.75	4.97*	0.0000

* มีนัยความสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 2 พบว่า การทดสอบหลังเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 32.70 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 81.75 และเมื่อเปรียบเทียบระหว่างเกณฑ์กับคะแนนสอบหลังเรียนของนักเรียน พบว่า คะแนนสอบหลังเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 สูงกว่าเกณฑ์คะแนนร้อยละ 75 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิจัยเรื่อง การพัฒนาความสามารถการอ่านคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยการจัดการเรียนรู้ตามแนววิธีสอนแบบโฟนิกส์ ร่วมกับการใช้แบบฝึกการอ่าน สามารถอภิปรายผลดังนี้

1. จากผลการวิจัยข้อ 1 พบว่าความสามารถการอ่านคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 หลังเรียน โดยการจัดการเรียนรู้ตามแนววิธีสอนแบบโฟนิกส์ ร่วมกับการใช้แบบฝึกการอ่าน สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 อาจเนื่องมาจากการจัดการเรียนรู้ตามแนววิธีสอนแบบโฟนิกส์ ร่วมกับการใช้แบบฝึกการอ่าน ซึ่งมี 5 ชั้น ดังนี้ ชั้นที่ 1 เรียนรู้เสียงตัวพยัญชนะและสระ ชั้นที่ 2 การสอนฝึกประสมเสียง ชั้นที่ 3 การสอนเทียบเคียงในการออกเสียง ชั้นที่ 4 หัดอ่านเขียนเข้าใจคำ ชั้นที่ 5 การฝึกฝนทวนซ้ำ ช่วยส่งเสริมให้นักเรียนได้รู้จักเสียงของพยัญชนะและสระ ได้ฝึกฝนการนำเสียงพยัญชนะมาประสมกันผ่านการอ่าน ประสมคำและต่อยอดไปสู่การอ่านออกเสียงคำอย่างเป็นขั้นตอน และนักเรียนได้ฝึกเทียบเคียงเสียงของตัวพยัญชนะและสระที่ปรากฏในคำที่มีความคล้ายคลึงกับคำที่นักเรียนเคยฝึกอ่าน ซึ่งช่วยให้นักเรียนสามารถอ่านคำที่พบเจอใหม่ ๆ ได้ เพราะการสอนแบบโฟนิกส์เป็นการแสดงความสัมพันธ์ในการถอดรหัส การเรียนรู้เพื่อนำไปสู่การอ่านเขียนสะกดคำ เข้าใจความหมายของคำ และสามารถนำมาประยุกต์ใช้กับเนื้อหาการอ่านได้หลากหลาย อันเป็นพื้นฐานการเรียนภาษาที่สำคัญและนำไปสู่การพัฒนาในการอ่านขั้นสูง (รุ่งอรุณ โรจนรัตนา ดำรง ไชยศรี, 2561 : 9) และขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ตามแนววิธีสอนแบบโฟนิกส์มีกิจกรรมที่ให้นักเรียนได้ฝึกฝนและทวนซ้ำด้วยตนเอง โดยการนำแบบฝึกการอ่านมาใช้ร่วมกับการจัดการเรียนการสอนแบบโฟนิกส์ ซึ่งการนำแบบฝึกมาใช้ช่วยให้นักเรียนได้นำความรู้ที่ได้เรียนมาใช้ประกอบการฝึกฝนทักษะในบทเรียน ส่งผลให้นักเรียนมีความสามารถด้านการอ่านออกเสียงคำสูงขึ้น สอดคล้องกับ สุธีรา นุนนาค (2559:66) ที่ได้วิจัยเรื่องผลของการสอนภาษาไทยแบบโฟนิกส์โดยใช้สื่อการสอนประเภทโปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอนที่มีต่อทักษะการอ่านออกเสียงภาษาไทยของนักเรียนไทยหลักสูตรนานาชาติ ในระดับประถมศึกษา ผลการวิจัยพบว่าหลังการเรียนด้วยวิธีการสอนภาษาไทยแบบโฟนิกส์โดยใช้สื่อการสอนประเภทโปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอน กลุ่มตัวอย่างมีทักษะการอ่านออกเสียงภาษาไทยสูงกว่าก่อนเรียน เนื่องจากนักเรียนได้เรียนรู้หลักการอ่านออกเสียงภาษาไทยตามแบบโฟนิกส์อย่างถูกต้อง ที่เป็นการสอนเชื่อมโยงเสียงเข้ากับตัวอักษรที่มีความสัมพันธ์กัน และเหมาะสมสำหรับช่วงวัยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ทำให้นักเรียนได้เรียนรู้หลักและวิธีการอ่านออกเสียงที่ถูกต้องยิ่งขึ้น

2. จากผลการวิจัยข้อ 2 พบว่าความสามารถการอ่านคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 หลังเรียน โดยการจัดการเรียนรู้ตามแนววิธีสอนแบบโฟนิกส์ ร่วมกับการใช้แบบฝึกการอ่าน สูงกว่าเกณฑ์คะแนนร้อยละ 75 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยที่กำหนดไว้ นักเรียนมีคะแนนความสามารถในการอ่านออกเสียงคำผ่านเกณฑ์ที่กำหนดคือร้อยละ 75 ของคะแนนเต็ม จำนวน 20 คน การที่ได้ผลการวิจัยเช่นนี้อภิปรายได้ว่า การจัดการเรียนรู้ตามแนววิธีสอนแบบโฟนิกส์ ร่วมกับการใช้แบบฝึกการอ่าน สามารถพัฒนาความสามารถการอ่านออกเสียงคำของนักเรียนได้จริง อาจเนื่องมาจากนักเรียนได้รับการพัฒนา

ความสามารถการอ่านคำ โดยการจัดการเรียนรู้ตามแนววิธีสอนแบบโฟนิกส์ ร่วมกับการใช้แบบฝึกการอ่าน โดยวิธีการสอนแบบโฟนิกส์ว่าเป็นกลยุทธ์การสอนที่ช่วยให้เด็กเรียนรู้เสียงของภาษา เสียงของภาษาสอดคล้องกับตัวอักษรอย่างไร และจะนำความรู้เรื่องนี้มาใช้ในการถอดรหัสคำ เช่น เมื่อนักเรียนเห็นคำว่า cat นักเรียนจะรู้ว่าคำดังกล่าวประกอบด้วย เสียง /c/ /a/ /t/ และนักเรียนจะรู้ว่าคำนั้นอ่านว่าอย่างไร (Jones & Deterding, 2007 : 1) วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ช่วยส่งเสริมให้นักเรียนได้รู้จักเสียงและรูปของพยัญชนะและสระ ได้ฝึกฝนการอ่านออกเสียงและเชื่อมโยงเสียงตัวอักษรเข้าด้วยกันจนเกิดเป็นคำ นอกจากนี้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์มีการสอดแทรกกิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลาย ทั้งการเล่นเกม การฝึกอ่านคำจากภาพ การฝึกอ่านคำจากรูปคำ การอ่านโดยประสมเสียงตัวอักษร การเรียนรู้ผ่านวิธีที่หลากหลายช่วยให้นักเรียนสามารถพัฒนาทักษะ การอ่านคำได้เพิ่มมากขึ้น สอดคล้องกับที่สถาบันภาษาไทย (2559 : 9-12) ได้เสนอวิธีการสอนให้อ่านออกไว้วางการสอนให้อ่านออกมีหลายวิธี ควรผสมผสานหลายวิธีจนสามารถทำให้เด็กอ่านออกเป็นคำ และรู้ความหมายของคำ ประยุกต์ใช้ผสมผสานให้เหมาะสมแก่วัยของเด็ก ประกอบกับการนำแบบฝึกการอ่านมาใช้ร่วมในการจัดการเรียนรู้ตามแนววิธีสอนแบบโฟนิกส์ในชั้นที่ 4 หัดอ่านเขียนเข้าใจคำ และชั้นที่ 5 การฝึกฝนทวนซ้ำ ช่วยให้นักเรียนสามารถฝึกฝนการอ่านประสมคำและอ่านออกเสียงคำด้วยตนเองได้เนื่องจากเนื้อหาของแบบฝึกได้มีการเรียงลำดับเนื้อหาจากง่ายไปหายาก และได้จัดทำแบบฝึกการอ่านให้สอดคล้องหลักจิตวิทยาการเรียนรู้ กล่าวคือ มีเนื้อหาที่เหมาะสมกับความพร้อมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เป็นเนื้อหาที่สอดคล้องกับที่นักเรียนได้เรียนในบทเรียน เนื้อหาและกิจกรรมมีลักษณะที่ให้นักเรียนได้ฝึกฝนการอ่านออกเสียงคำซ้ำ ๆ ได้นำความรู้ที่ได้เรียนมาปรับใช้ในการทำกิจกรรมในแบบฝึกการอ่าน จนนักเรียนเกิดการเรียนรู้เกี่ยวกับการอ่านออกเสียงคำที่ประสมด้วยสระประสมด้วยตนเอง ทำให้ความสามารถในการอ่านออกเสียงคำของนักเรียนเพิ่มสูงมากขึ้น สอดคล้องกับกฎแห่งการเรียนรู้ของเอ็ดเวิร์ด ลี ธอร์นไคค์ ที่กล่าวว่าตามกฎแห่งความพร้อม (Law of Readiness) การเรียนรู้จะเกิดขึ้นเมื่ออินทรีย์มีความพร้อมทั้งทางด้านร่างกายและจิตใจที่จะเรียน โดยความพร้อมทางด้านร่างกาย คือ ความพร้อมทางวุฒิภาวะ และอวัยวะต่าง ๆ ของร่างกาย เมื่ออินทรีย์มีความพร้อมที่จะกระทำ และได้กระทำย่อมทำให้เกิดความพึงพอใจ ซึ่งนำไปสู่การเรียนรู้ได้ และกฎแห่งการฝึกหัด (Law of Exercise) ที่กล่าวว่าเมื่ออินทรีย์เกิดการเรียนรู้แล้วควรได้รับการฝึกฝนหรือกระทำซ้ำ ๆ อยู่เสมอ โดยการฝึกหัดกระทำซ้ำบ่อย ๆ ย่อมทำให้เกิดการเรียนรู้ได้นานและคงทนถาวร โดยกฎแห่งการใช้ (Law of Used) ได้ระบุว่าเมื่อเกิดความเข้าใจหรือเกิดการเรียนรู้แล้ว มีการกระทำหรือนำสิ่งที่เรารู้ นั้นไปใช้บ่อย ๆ จะทำให้การเรียนรู้นั้นคงทนถาวร (พาสนา จุลรัตน์, มปป : 131) และสอดคล้องกับสังวาลย์ จันทร์เทพ, ยุพิน จันทร์เรือง และอัญชลี เท็งตระกูล (2562 : 23-40) ที่ได้วิจัยเรื่องการใช้แบบฝึกเสริมทักษะพัฒนาการอ่านตัวสะกดไม่ตรงมาตรา ด้วยกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเทศบาล 1 วัดพรหมวิหาร อำเภอแม่สาย จังหวัดเชียงราย ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 หลังได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ คิดเป็นร้อยละ 87.79 สูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ เนื่องจากผู้วิจัยได้ใช้แบบฝึกเสริมทักษะพัฒนาการอ่าน

ตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราที่นักเรียนสามารถฝึกทักษะได้ด้วยตนเอง และมีรูปแบบที่น่าสนใจ กระตุ้นให้ผู้เรียนอยากเรียนรู้ มีเนื้อหาเข้าใจง่าย ส่งเสริมทักษะการอ่านให้ดีขึ้นกว่าเดิมส่งผลให้นักเรียนมีความสามารถในการอ่านคำเพิ่มสูงขึ้น

จากผลการวิจัยในครั้งนี้ พบว่า การพัฒนาความสามารถการอ่านคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยการจัดการเรียนรู้ตามแนววิธีสอนแบบโฟนิิกส์ ร่วมกับการใช้แบบฝึกการอ่าน สามารถทำให้นักเรียนเกิดความเข้าใจและสามารถอ่านออกเสียงคำที่ประสมด้วยสระประสมได้ดีขึ้น จึงถือว่าเหมาะสมที่จะนำมาใช้ในการจัดการเรียนการสอนต่อไป

ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาวิจัยเรื่อง การพัฒนาความสามารถการอ่านคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยการจัดการเรียนรู้ตามแนววิธีสอนแบบโฟนิิกส์ ร่วมกับการใช้แบบฝึกการอ่าน ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะทั่วไป

1.1 การทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนย่อยของแต่ละบทเรียน ควรจัดในเวลาที้นอกเหนือจากชั่วโมงเรียน เพื่อไม่ให้กระทบเวลาในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน เนื่องจากการทดสอบอ่านเป็นรายบุคคลต้องใช้ระยะเวลานาน

1.2 ควรเพิ่มระยะเวลาในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้มากขึ้น เพื่อให้นักเรียนได้มีเวลาในการฝึกอ่านและทบทวนด้วยตนเองเพิ่มมากขึ้น เนื่องจากขั้นตอนการสอนในแต่ละชั้นนักเรียนต้องใช้ระยะเวลาค่อนข้างมากในการฝึกฝนร่วมกับผู้สอน แล้วจึงจะสามารถไปฝึกฝนด้วยตนเองได้

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการศึกษาต่อไป

2.1. ควรมีการทำวิจัยเพื่อพัฒนาความสามารถการอ่านออกเสียงคำในเนื้อหาที่หลากหลาย โดยใช้การจัดการเรียนรู้ตามแนววิธีสอนแบบโฟนิิกส์ ร่วมกับการใช้แบบฝึกการอ่าน

2.2 ควรมีการทดลองเปรียบเทียบแบบสองกลุ่ม คือกลุ่มทดลองที่ใช้การจัดการเรียนตามแนววิธีสอนแบบโฟนิิกส์ ร่วมกับการใช้แบบฝึกการอ่าน และกลุ่มควบคุมที่ใช้การสอนแบบปกติ เพื่อเปรียบเทียบว่าวิธีการใดช่วยพัฒนาความสามารถการอ่านคำของนักเรียนได้ดีกว่ากัน ซึ่งอาจเป็นแนวทางในการแก้ปัญหาการอ่านคำที่ดีขึ้น

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ.(2551). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพมหานคร: กระทรวงศึกษาธิการ.
- เฉลิมลาภ ทองอาจ. (2558). กระบวนการสอนอ่านแจกลูกอย่างเป็นระบบ : กุญแจสำคัญของ การแก้ไขปัญหาอ่านไม่ออกและเขียนไม่ได้. *วารสาร วิชาการ*. 18 (3), 60-73.
- ทีมข่าวเฉพาะกิจ. (2559, 9 มกราคม). เจาะปมร้อนรับวันเด็ก อะไรทำเอาคนไทยอ่านไม่ออก?. *ไทยรัฐออนไลน์*. ค้นเมื่อ 22 เมษายน 2564. แหล่งที่มา: <https://www.thairath.co.th/content/560044>
- นพรดา คำชื่นวงศ์. (2562). *แก้ปัญหาการอ่านเขียนด้วยวิธีการสอนแบบโฟนิกส์*. ค้นเมื่อ 1 สิงหาคม 2564. แหล่งที่มา: <https://researchcafe.org/solution-by-using-a-newly-developed-textbook-based-on-phonics-method/>
- บุญชม ศรีสะอาด. (2553). *การวิจัยเบื้องต้น*. (พิมพ์ครั้งที่ 8). กรุงเทพมหานคร: สุวีริยาสาส์น.
- พาสณา จุฬรัตน์. (มปป). *เอกสารประกอบการสอน วิชา จิตวิทยาสำหรับครู (ศษ 141)*. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- รุ่งอรุณ โรจน์รัตนาดำรง ไชยศรี. (2561). *การศึกษาปัญหาการเรียนอ่านเขียนของนักเรียนไทยและนักเรียนต่างด้าว และการแก้ปัญหาด้วยแบบเรียนที่พัฒนาตามแนววิธีสอนแบบโฟนิกส์*. รายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ศรีเรือน แก้วกังวาล. (2549). *จิตวิทยาพัฒนาการชีวิตทุกช่วงวัย แนวคิดเชิงทฤษฎี-วัยเด็กตอนกลาง*. (พิมพ์ครั้งที่ 9). กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- สถาบันภาษาไทย. (2559). *คู่มือการสอนอ่านเขียนโดยการแจกลูกสะกดคำ*. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.
- สมพงษ์ ศรีพยาด. (2553). *การพัฒนาชุดแบบฝึกการเขียนสะกดคำ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6*. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต คณะบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- สังวาลย์ จันทร์เทพ, ยุพิน จันทร์เรือง และอัญชลี เท็งตระกูล. (2562). การใช้แบบฝึกเสริมทักษะพัฒนาการอ่านตัวสะกดไม่ตรงมาตรา ด้วยกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเทศบาล 1 วัดพรหมวิหาร อำเภอแม่สาย จังหวัดเชียงราย. *วารสารบัณฑิตวิจัย มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่*. 10 (1), 23-40.
- สุธีรา บุนนาค. (2559). *ผลของการสอนภาษาไทยแบบโฟนิกส์โดยใช้สื่อการสอนประเภทโปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอนที่มีต่อทักษะการอ่านออกเสียงภาษาไทยของนักเรียนไทยหลักสูตรนานาชาติในระดับประถมศึกษา*. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาประถมศึกษา คณะครุศาสตร์. บัณฑิตวิทยาลัย: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2563). รายงานผลการประเมินความสามารถด้านการอ่านของผู้เรียน (Reading Test: RT) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ปีการศึกษา 2562. ออนไลน์. สืบค้นเมื่อ 22 กรกฎาคม 2564. แหล่งที่มา: <http://180.180.244.56/ExamWeb/AnnouncementExams/NTSAnnouncementExams.aspx?mi=50>
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2564). รายงานผลการประเมินความสามารถด้านการอ่านของผู้เรียน (Reading Test: RT) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ปีการศึกษา 2563. ออนไลน์. สืบค้นเมื่อ 22 กรกฎาคม 2564. แหล่งที่มา: <http://180.180.244.56/ExamWeb/AnnouncementExams/NTSAnnouncementExams.aspx?mi=50>
- Jones, S.A. & Deterding, D. (2007). *Phonics and Beginning Reading A Practical Guide for Teachers in Southeast Asia*. (1 st ed) .Singapore : The McGraw-Hill Companies.
- Williams, L.M. (2006). *How to Teach Phonics*. (2 nd ed). Chicago : Hall & McCreary Company.